

LUTKIE, Wouter, priester-publicist ('s-Hertogenbosch 23 februari 1887 - Nuland 23 januari 1968). Eerst in de handel, in 1919 priester gewijd, van 1922 af zonder zielzorg-functie woonachtig in Nuland (Noord-Brabant). Trok in de jaren twintig de aandacht met moralistische opstellen, maar zijn geestdrift voor Mussolini (die hij meermalen bezocht) leidde hem af naar het fascisme. Hij sloot zich nooit bij een partij aan, maar stond dichterbij de Bourgondische idee van Joris van Severen dan bij de Grootnederlandse denkbeelden van de hem schatplichtige Arnold Meijer. Hij wees op de goede kanten van de Franse invloed in Vlaanderen, „omdat wij Vlaanderen zien als een pracht-product der Latijnse cultuur bij Frankisch-germaanse vitaliteit.” Wel was de V.B. nodig, want „er wordt onrecht gepleegd aan het Vlaamse volk (...), het wordt beledigd in zijn meest delicate zielsbehoeften en zielevermogens” (essay Vlaanderen-Holland-Brabant, jaargang 1930 van het door hem geïnspireerde maandblad *Aristo*). Hij bepleitte aandacht voor Brabant als brug tussen Holland en Vlaanderen, dat zich vooral niet op het door hem gewantrouwde Duitsland moest oriënteren. Geen directe politieke werkzaamheid, maar veel Vlaamse vriendschappen (met name Blanka Gijsselen) en ruim aanbod van publicatie-mogelijkheden voor Vlamingen in zijn maandblad.

WERKEN: artikelen in *Aristo* (1930-'64); - bloemlezing, *Onze rol spelen* (1962, met biografie).

LITERATUUR: W. Zaal, *De Herstellers* (1966).

WIM ZAAL